

ЗА МАЙБУТНЄ

UKRAINIAN WEEKLY „FOR THE FUTURE”

Історичний календар на липень:

8-9.7.1709. битва під Полтавою,
13.7.1874. * письменник М. Черем-
шина,
17.7.1917. II Універсал Україн-
ської Центральної Ра-
ди,
22.7.1944. * Олександр Олесь,
27.7.1657. * гетьман Богдан Хмель-
ницький,
28.7.988. хрищення України,
28.7.1045. * кн. Володимир Великий.

Р і к II.

Ч и с л о 15.

МОНЪ Н-Фельдмохінг, 14.7.1946

УКРАЇНСЬКИЙ
Б...527...
МУЗЕЙ-АРХІВ

НА КОЛЕСАХ.

Знову доля кинула нас, вигнанців, в півніжжя Альп, Фюссена, де висіли над нами непривітні окелі, на розлогі поля коло столиці Баварії.

А скільки разів доля нас буде ще кидати по різних місцевостях аж до того моменту, коли врешті невмолима доля накреслить нам овій присуд. Але не тільки нам прослався такий непевний, безпросвітний шлях. Не тільки ми сьогодні є народом на колесах... Є багацько інших народів, що щойно тепер пізнали, що то значить оваволя наїзника і гіркий посмак скитальського хліба.

Український нарід звик вже до скитальства, йому це не перешина. Від двох соток років найкращі сини українського народу мусіли кидати свою чудову, багату батьківщину, оставляти рідних і йти в світ, щоби не коритися в орогові.

Так було після 1709 р. по програній під Полтавою, так було в листопаді 1920 р. коли то українські армії мусіли уступати перед сильнішим наїзником. Так є і тепер, коли вся Україна впала в руки чужинця, що от же 200 років пише свою історію на наших, кров'ю напоених чорноземних ланах.

У далекий, незнаний світ пішли сотки тисяч вигнанців. І покотилася історія українського народу на колесах...

Хитке сьогодні — непевне завтра.

Найгірше ми вже пройшли, бо тому що 25 років на цілому світі існував тільки один нарід-вигнанець нарід без батьківщини, нарід без імени — це український нарід. Не треба згадувати тут з якими труднощами було здобуто оте саме тільки українське імя. Але одначе було здобуто завдяки еміграції, яку ми тепер нерозумно з погордою звемо старою еміграцією. Українцеві-емі-

грант записане було вперше в документах, що їх визнав світ, у нунсенівських паспортах.

Тут не треба згадувати з якою погордою ставились до українця-емігранта народи, що мусіли, згідно постанов Ліги Народів, дати їм право азилу.

Сьогодні невмолима доля поставила і цих народів дійсність — на колеса. І вони опинились поруч нас. Отже вже ми не самі.

Химерній долі видно так треба, щоби цілий ряд народів просякнув одною думкою, одним хотінням, одним стремлінням до одної мети.

Тому ми підкреслюємо, що найгірше український нарід уже пройшов.

Коли існує одна думка й одне бажання, залезатиме тільки від доброї волі кожного з народів, щоби на еміграції зблизитись до себе в такій мірі, як цього вимагає спільна мета в майбутнім. "Гуртом і батька добре бити" — каже народня мудрість.

Тому хай не лякає нас, що під нами крутяться колеса: що в майбутнім принесе, доля — ми не будемо самі, як це було досі.

С. Левченко

oo

Поневолений народ — засуджений на смерть. Народи це окарбниці культури, бо вони є посередниками між одиницями і людством. Бажати винищити або зовсім поневолити якийсь нарід — це те саме, що позбавити людство одні-

єї культурної форми.

Лиш боротись — значить жить!

Ляндсберт.

І. Франко

.....

С. Лавренко

К О Н Т Р А С Т И

.....

Який контраст! Стобарвні квіти
Цілує сонце на полях
І бавляться шів-голі діти...
А гори їжуться в снігах.

Який контраст! Весільні пати
Вдягло розспіване життя.
А там — грмади гір закляті
І темне, чорне небуття...

Який контраст! Що муки болю
Приноси в світ — ізнов живуть,
А ті, що прагнули до Волі —
В снітах вигнанцями снують....

І не для них опокій палаців,
І не для них краса оця...
Вони криві й паяци —
В життєвій драмі без кінця...

— 0000 —

У БОРОТЬБІ З ДИВЕРСІЄЮ І АГЕНТАМИ ЧУЖОЇ РОЗВІДКИ /продовження/

/ Гл. "За Майбутнє" ч. 14 /

Про зв'язок між ВІН-ом і НОЗ-ом свідчать також багато фактів, коли діячі ВІН переїмали командування над бандами НОЗ і навпаки.

На службі чужої розвідки

Міністер Радковіч пригадує далі історію співпраці НОЗ з окупаційними гітлерівськими властями. Пригадує історію повстання святохрестної бригади "Богунів", що утворилась за німецькі гроші, виплачені "Богуніві" — Дембровсько-

му за посередництвом капітана Каліновського воєль Камінського. Та бригада позірно розв'язана далі цюмить диверсантів і висилає їх до краю.

Польська реакція скотилася до позему верова польського народу. Опиралася об гітлерівців і підірвала гітлерівців, зв'язалася з банкерівцями, пішла на службу чужих реакційних осередків і чужої розвідки. Безідник цитує уривки з документу-інструкції, виданої керівництвом чужої роз-

відки, польськими реакційними організаціями. Інструкція має заголовок: "Напрямні для збирання відомостей про Польщу".

В міру цього, як злочинна акція реакційного підпілля стрічає на щораз сильніший опір громадянства та зорганізованих сил держави, реакційний табор пристосовує нову тактику. Продовжуючи діяльність збройних банд, почато щораз ширше пристосовувати методи політичної диверсії. Цей табір поставив собі завдання розбити одність народу в виборах до першого сейму нової Польщі.

Найбільше доцільним в цій акції диспозиційні оередки підпілля і їх чужоземні протектори признали з однієї сторони зактивізування збройної акції банд, а з другої оторони опанування з ввнутри під організаційним і політичним оглядом деякі партії та суспільні й господарські організації. Найбільш вигідною площиною діланья і найбільш вигідною зовнішньою декорацією, що влегшує нелегальну діяльність, реакція признала Польське Стройництво Людове /ПСЛЬ/, завдяки позиції, яку ця партія займає супроти польської дійсності.

В. радах ПСЛЬ.

Міністер Радкевіч наводить далі ряд фактів, що свідчать про те, в який спосіб відбувалося зтягання реакційних елементів в ряди ПСЛЬ. Наводить дані про те, що провідники банд взивають своїх членів, щоби вступали до ПСЛЬ, видавали накази, щоби респектувати легітимациі ПСЛЬ. Провідники банд одночасно взивали, щоби не здавати річових свідчень.

Посол Баньчик — говорить далі міністер Радкевіч — домагався законності. І ми прагнемо законності і тому не дозволимо безкарно укривати бандитів під позором, що вони є членами партії, що бере участь у правлінні державою. Будемо глядіти, щоби законність пересте-рігало передусім ПСЛЬ, яке, як до-

тепер, робить все, щоби знищити демократичну законність.

В цілому відповідальність міністер стверджує перед Палатою, що щораз частіше виказується, що арештовані НОВ-івці чи ВІН-івці є одночасно членами ПСЛЬ. Множаться докази, що цілі звена і організації ПСЛЬ опанували НОВ і ВІН.

Знають, кого приймають

Далі міністер запитує, чи власти ПСЛЬ не знали про такий стан річей? А якщо знають, то чому ніколи не комуніковали урядові про те, що до такого чи іншого звена вкрався НОВ-івець чи ВІН-івець. Прецінь панове боряться за законність! А якщо власти ПСЛЬ не знають про ці справи, то значить, що не панують над своїм сторонництвом, що оталися повільним знярядям реакційного підпілля. Маю підстави думати, стверджує далі бесідник, що власти ПСЛЬ знають про те, кого приймають і на це глядять кризь пальці, що їхня легітимация олушить бандитам. Багато діячів ПСЛЬ радо бачить в своїй організації представників реакційного підпілля і запрошує їх.

Далі міністер Радкевіч стверджує, що він був змушений до цього виступу внаслідок безприкладного виступу, представників ПСЛЬ на органи безпеки. Бесідник здає собі справу з цього, що органи безпеки мають ще ряд недомагань, є замало до свідчені, надто слабо вишколені, являються ще в їх рядах здеморалізовані одиниці і кариєр-вичі. Власти провадять безоглядну боротьбу за усиправнення апарату. Бесідник апелює до всіх чесних громадян, до всіх демократичних партій, щоби вони звертали бачну увагу на браки в праці апарату безпеки.

Ніякий злочин не уйде безкарно

ві трьох років право побуту можна буде легко продовжити ще на 7 років. Проживши в Франції 5 років, можна буде натуралізуватися. Відповідь на прохання одержати французьке громадянство мусить петент одержати впродовж одного року. Чужинця неможна буде видалити з Франції без суду спеціальної комісії, що переводитись мав би в присутності його адвоката. Особи, що не мають куди їхати так само і політичні емігранти, для яких грозить небезпека в країні, звідки вони прибули, не можуть бути видалені в ніякому випадку. В крайнім випадку їм може бути призначене місце примусового життя. Чужинцькі робітники будуть користуватися всіми правами соціального забезпечення французьких робітників. Право привоження чужинців-робітників передано виключно державній організації "Офіс національ де ль' еміграціон".

Особливу увагу звертає французський уряд на поселення сільсько-господарських департаментів середньої Франції, звідки населення переселилося в містах.

oo

Е С П Е Р А Н Т О

Як повідомляє американська військова газета "Две Старс енд Страйпс", нью-йоркське радіо поділо до відома, що число активних есперантистів під цю пору оцінюється в цілому світі на 6 мільйонів душ.

Пані Рузвельт заявила публично в Лондоні, а потім і в Франкфурті, що як делегатка ЄДПА до ООН поставить внесення, щоби ученики всіх народів світу вивчали побіч рідної мови ще й міжнародню, світову мову есперанто. На цьому місці слід пригадати, що вже Союз Народів на своєму засіданні дня 21.9.1922 р. приєднав 26 голосами /проти двох/ есперанто за однунокую найкращу міжнародню мову.

Есперантоський рух поширював найдіяльніше льондонський центр. Він поширював його однаково в Європі і в Америці. Націотський режим не міг погодитись на ідею братерства народів і заборонив поширювати есперанто. Військове правління а-мериканської зони Ні зччини наказом з дня 17.9.1945 дозволила наново навчання есперанта. У Мюнхені повстав центр ініціативної групи есперантистів для праці в Німеччині.

У всіх звільнених від фашизму країнах позначився новий рух есперантистів. Радіо-висоильні Прага і Відень ведуть курси есперанта. В школах Австрії заведено навчання есперанта, як надобов'язкового предмету. Деякі, головню фахово ремісничі і торговельні школи в Італії завели навчання тієї мови обов'язково. У Загребі курси мови есперанто начисляють 350 слухачів. Рух есперантоський пробудився знову в Угорщині і Болгарії. 1945 р. відбувся в Софії тридневний есперантоський конгрес. Світовий конгрес есперантистів пригтовляється в Мальмо /Швеція/ ще цього року.

Ми, українці, не повстидаємося перед іншими народами. Хоч і недержавні, ми теж звернули увагу на вагу цієї справи. Вже перед першою світовою війною наша молодь з запалом училась есперанта. До 1914 р. ми мали завдяки кільком рухливим одиницям - тривкий почин. Були вже підручники есперанта /Ол. Кузьми/, словар, перекладні твори наших поетів та письменників а також у Коломні виходила українська газета на мові есперанто "Україна Стельо". Відна, а відтак злидні народу дещо припинили цю працю, хоч і не зовсім. Це було в Галичині; у "раю", розуміється, есперанта не було, бо там же був "обцепонятний" і краца "сраднительная" ідея...

А тепер. Ну, що ж - переселились на захід, треба і нам відновити старі традиції у ділянці осперанта. А нам - хто знає, чи не скорше треба навчитись міжнародній, та ще й легкій до вивчення, мови.

-00.-

oo

Довкруги справ ДП

/огляд/

Американський генеральний консулят у Мюнхені, що від 8.12.1941 р. був зачинений, є знову відчинений і знаходиться в Мюнхені при Людвікштр. 21. Консулят займається передусім усіми справами, що їх урегулювання лежить в американському інтересі. Крім цього займається справами одержання американського громадянства та вияснення державної приналежності осіб, що мають претенсії на державну приналежність до таких держав: Сьвітту, Трану, Мексико, Кубу, Гаїті, Домініканської Республіки, Гватемалі, Гондурас, Ель Сальвадор, Нікарагуа, Коста Ріко, Панама, Колумбія, Венесуеля, Еквадор, Перу, Чіле, Болівія, Парагвай, Уругвай і Бразилія.

x

Американський генеральний консулят для американської окупованої зони Німеччини проголосив оголошення американського закордонного міністерства, з якого видно, які особи можуть бутибрані під увагу відносно в'їзду до США. Під ці категорії підпадають особи:

1/що примусово були ниневжені на роботи до Німеччини,

2/жертви націонал-соціалізму, які поза теренами Німеччини мусіли утікати зі своїх родинних місцевостей, щоби оминути ділання війни, а тепер не можуть більше повертатися додому,

3/що з расових чи релігійних

причин або ізза опозиції до НОДАП прогнано з родинних місцевостей та запроторено до концентраційних таборі,

4/що втікли з родинних місцевостей, щоби в цей спосіб оминути арештування з причин наведених в пункті 3/,

5/що примусово їх прогнали німецькі військові власті з їх родинних місцевостей поза Німеччиною з військових причин /але не військова служба/,

6/що мають обосновані причини боятися з політичних, релігійних чи расових причин повороту на батьківщину, однак ніякий німець, що не був політично, релігійно чи расово переслідуваний.

Вотупні прослідження для отараючихся, включно до прослідження стану здоров'я та безпеки є міродатні американські загальні закони іміграційні.

x

Ваступник австралійського прем'єр-міністра заявив сього часу, що Австралія прийме річно 70 000 дорослих імігрантів та 17 000 дітей.

x

Згідно з вказівками генерала Т. Мак Нарнея для Військових Правлінь всі депортовані особи, бездержавні, що мають не легально зброю, якого б це не було роду, будуть відновідати перед середніми чи високими військовими судами. При доказанні вини обжалувані будуть покарані важкими карами. Депортовані особи мусять очікувати не тільки важких кар, але також примусовий поворот на батьківщину. Це вярядження відноситься не тільки супроти депортованих, що живуть по таборах, але також і супроти тих, що живуть поза таборами.

Німецька поліція, як і інші виконавчі органи окупованої американської зони дістали вказівки, щоби вярядження це як найгостріше переводити в життя.

На конференції прем'єр міністрів метрополії та доміній Бритійської Імперії, що відбувалася при кінці квітня цього року в Лондоні, розглядано теж питання заселення малозаселених доміній.

Канада, Австралія і Нова Зеландія є зацікавлені в поселенні на своїх теренах європейських емігрантів і вживатимуть в тій цілі відповідних заходів для масового переселення.

x

В комісії для справ утікачів на тридцятьпершому засіданні в Лондоні найбільше розходження думок викликали дебати над питанням, кого треба вважати за ДП і чи можуть політичні емігранти зараховуватись до них. Комісія схвалила десятима голосами проти шістьох, при трьох утримавшихся, резолюцію, в якій говориться, що політичні емігранти можуть вважатись за ДП.

x

Американська делегація в комісії для справ утікачів висловила за як найкорше видання паспортів утікачам в окупаційних зонах Європи, що дали б їм змогу виїхати в ці країни, які зголосили своє бажання прийняти імігрантів.

~~~~~

О П Р А В И

українських окитальців

/З американської української преси/

9 квітня ц.р. відбулися в Буенос Айрес організаційні збори представників українських організацій та комітетів держав Південної Америки: Аргентини, Парагваю та Уругваю.

Розврат ред. Білопольського з'ясував докладно сучасну ситуацію, що вимагає створення репрезентативного органу всіх українців, замешкалих на теренах трьох республік Ля Індія в цілях заступлення українських інтересів

та об'єднання української акції і достосування її до чинності українських національних організацій в Канаді, США і в Європі.

Збори ухвалили створення нової допомогової організації під назвою "Об'єднаний Комітет Українців, Аргентини, Парагваю і Уругваю" з місцем осідку в Буенос Айрес.

Заданням Комітету є полегшення всіх актуальних справ українського народу і зокрема української еміграції. Президентом Об'єднаного Комітету обрано ред. Білопольського. В лютім ц.р. до Ріо де Жанейро делегував український Допомоговий Комітет в Бразилії о. Кл. Приймун, щоби поробив заходи перед Центральним урядом в справі полегшення в'їзду до Бразилії для українських окитальців.

В квітні ц.р. проф. університету в Віндзор, Канада, Ватсон Кирконеел, опублікував в газеті "Торонто Івнінг Телеграм" обширну статтю під заг. "Українська агонія", присвячену обороні українських окитальців. Він представив становище українських окитальців в Європі, загрову винищення з боку совєтів, право на азиль і про занепад суспільної моралі нашої доби, моралі, що голосить такі кличі, як атлантійська карта, а одночасно допускає і часом навіть піддержує таку антигуманну акцію, як видача комуністам на знищення соток тисяч людей.

~~~~~

Ж И Т Т Я Т А В О Р У

З числом 15 почав наново виходити тижневик "За Майбутнє" з п'ять тижневою порервою. Тижневик буде виходити від тепер правильно кожної суботи.

Організація кожного нового табору вимагає великих заходів, різ народної праці та рук до праці. Так само було з переїздом частини нашого табору з Фюссену до Монхен-гу-Фельдмохінгу.

З приведенням табору до порядку розпочалася й праця на культурно-освітній ниві.

В день 1. липня розпочалося навчання в технічній і музичній школах, реальна гімназія та народна школа провадить запис учеників.

25. 6. ц. р. загинув трагічно наймолодший урядник УНРР, нашого тіму, Ганс Ашерль. За спокій душі покійного відправлено панахиди в українських православній та гр.-кат. церквах. Покійний був великим приятелем українського пласту.

В початком липня урухомлено в нашому таборі кооперативу "Самопоміч"

~~~~~

В українських гараздів

/Фейлетон/

Опанас Голопкий був удома членом "Просвіта" села Голоцьки. Петро Титаківський теж якимсь кімнатним малярем у місті Л. На еміграції /Ой, хто ж то на тій еміграції не авансував./, коли знайшлись, вони обоє блондини, в "касарні бржнетів" перший зайняв "пост" адміністратора "Просвіти", другий зпочатку малював... дикорації /від прикметника -дикий./ для... аматорських... "трупів"... Пізніше Голопкий переманив його до себе і він зробився "директором", ректором, артистом і ателотом - у "Просвіті".

Однак еміграція річ непевна. І кожна комедія має свій кінець, коли спадає завіса. Такою завісою був наказ про ліквідацію табору в Фюссені. Він мусів поділитись на двоє:

Що ж тоді робити нашим

блондинам? Вони й до наказу підійшли по "просвітянському"... Протестувати! Писати! Меморандум посилати!

І протестували і писали й посилали... Не - на совні! Унутрі ж - викинули старе заязлоzene в українському життю і таке ж рідне, вкр... новке гаоло:Зрада!

Зрадили всі! Зрадив і той і онтой і ось цей... Продали! Хотять бути з москалями. Під московською рукою. Зрадили старі емігранти! Продали. Гу-гу-гу...

Український табір повернувся на рій ос, яких гніздо розворушили.

Комедія перетворилась малоцо не в трагедію.

Як це так - спитає посторонний... Просто. Треба ж охоронити і посади і просвітян, по при поділі мусіли б "ліквідуватись". От і все!

Однак наказ наказом, блондини нічого не вдіяли і табір розділили. Частина зробила туристичний "скок" до... Міттенвальду чи... бергу, а друга здри-малась в... Шляфгаймі...

І як бачимо тут ніхто нікого не зрадив ні продав і існу-ють собі окремо і український і російський табір і навіть дорогою і поліцією розгородили. А дурити українську наівну, довірчиву масу легко.

-Іване, чув? Кажуть...

-Кажуть...?

І пішло гуляти...

-Степан казав, Петро каже, Іваниха казала...

-Кажуть... кажуть... кажуть...

От такі то українські гаразди.

До речі... в Міттенбергу об'явилась нова драматична, комічно-ателстична труппа.

І уявіть собі - директорами - двоє відомих уже нам. Але це ...кажуть...

Л.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

